

det tilhørende bilag V. Bilag V, der er en vejledende liste, opregner en række tilfælde, som ikke er omfattet af definitionen.

Definitionen på informationssamfundstjenester i direktiv 98/48/EF er gennemført i lov nr. 418 af 31. maj 2000 om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. Lovens definition har i forhold til den foreslåede definition i dette lovforslag en anden ordlyd. Ud over den sproglige ændring er der ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring i lovforslagets definition. Nedenfor gennemgås de enkelte elementer i den foreslåede definition.

Enhver tjeneste, der *har et kommercielt sigte* skal forstås i overensstemmelse med EU-Traktatens artikel 50, hvor der anvendes begrebet »normalt leveres mod betaling«. EF-domstolen har fortolket dette begreb ganske bredt, således at det omfatter alle aktiviteter, der er af økonomisk art, eller som er udført for betaling. Begrebet refererer ikke til aktuelle måder at betale for en given tjeneste på, og EF-domstolen har præciseret, at definitionen af en tjeneste ikke forudsætter betaling fra en modtager. Tjenesten skal blot have et kommercielt sigte. En tjenesteydelse kan således godt anses for at have et kommercielt sigte, selv om tjenesteyderens virksomhed almindeligvis ikke vil blive betegnet som kommerciel.

Tjenester, der har et kommercielt sigte, er f.eks. internetadgangstjenester, elektronisk post, WAP- og SMS-tjenester samt søgemaskiner, herunder dem som er stillet gratis til rådighed. Ligeledes er reklamering og salg, som finder sted online, også omfattet - også selv om den kommercielle kommunikation alene udgør en del af informationssamfundstjenesten. Generelle oplysninger om en virksomhed, hvor oplysningerne findes online, vil tillige været omfattet, også selv om der ikke er tale om egentlig reklamering eller salg. Tjenester, som derimod ikke er omfattet af bestemmelsen, er f.eks. private personers hjemmesider, hvor der er adgang til personlige fotografier, information m.v.

Der er endvidere tale om tjenester, der skal stilles til rådighed *online*. I dette er indeholdt, at tjenesteyderen og tjenestemodtageren ikke fysisk er til stede samtidig på det samme sted, og at tjenesten leveres over en vis distance. Parterne må eksempelvis ikke være til stede i samme lokale. Tjenesten skal endvidere være leveret og modtaget ved hjælp af telekommunikationsnetværk såsom tråd, radio, optiske midler og andre elektromagnetiske midler samt elektronisk databehandlingsudstyr (herunder digital komprimering) og dataoplagringsudstyr. Der vil f.eks. være tale om internet-tjenester i både åbne og lukkede datanet og WAP-tje-

nester, men ifølge bilag V ikke taletelefoni-, telefax- og telextjenester, og tjenester, der viderefremmes via telefon-, telefax- og telex.

De tjenester, som anses for at være stillet til rådighed online via en internetside, kan f.eks. være reservation og køb af rejsebilletter, tjenester, der f.eks. stiller medicinsk information eller råd til rådighed, videospil og tjenester, der f.eks. indbefatter downloading af software. Ifølge bilag V er derimod tjenester, der f.eks. stilles til rådighed i et rejsebureau i en kundes fysiske tilstedeværelse, lægelig undersøgelse i en læges praksis, hvor der bruges elektronisk udstyr, videospil, der er tilgængelige for offentligheden i et forlystelsescenter, og salg af CD-rom eller software på diskette, ikke omfattet.

Ofte vil en tjenesteydelse omfatte både en online-del og en fysisk del. Det er alene online-delen, der er omfattet af lovforslaget - f.eks. bestilling foretaget via en internetside - hvorimod selve udleveringen af den fysiske vare i form af penge, billetter, forbrugsgoder og lignende ikke vil været omfattet.

Derudover dækker definitionen tjenester, der er stillet til rådighed som en reaktion på *en individuel anmodning* fra en tjenestemodtager. Den individuelle anmodning er udtryk for tjenestemodtagerens ønske om at modtage eller have adgang til en tjeneste. Der er således tale om en individuel anmodning, når f.eks. tjenestemodtageren går ind på en internetside, klikker på et ikon eller henter en elektronisk besked fra sin elektroniske postkasse. Det interaktive element skiller således informationssamfundstjenester fra andre tjenester som TV- og radioudsendelser, der udsendes med henblik på at kunne modtages samtidigt af et ubegrænset antal modtagere uanset en begæring fra en individuel modtager. TV-udsendelser er i stedet omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/36/EF om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed.

Tjenester, der kan betragtes som værende foretaget »på individuel anmodning«, er f.eks. video eller musik på anfordring, hjemmesider, der indeholder information om tv-kanaler og de programmer, som de sender, og kommerciel kommunikation, der er tilgængelig via elektronisk post. For så vidt angår digitalt tv, hvor det i forbindelse med en tv-udsendelse bliver muligt via en set-top boks at bestille en vare eller tjenesteydelse via internettet, vil denne bestilling være at anse som foretaget på individuel anmodning og dermed omfattet af lovforslaget.